

пролѣтенїј тѣ за наше то спасеніе, купилъ ни
е животъ вѣченъ? Голѣмъ прочее обидѣ пра-
вимъ Христу, и драгоцѣнїј тѣ Му кръвь прѣ-
зирали, кога съсъ наши тѣ дѣла ся надѣемъ да
получимъ животъ вѣченъ, като да не бы было
доволно за наше то спасеніе дѣло то, кое то из-
врьши Христостъ съсъ вѣплощеніе то, съсъ жи-
тіето и съсъ свое то страданіе, а послѣ и съсъ
поноснїј тѣ, вѣспріятѣ за насъ смерть. Или
прочее сѧ доволны дѣла та и заслугы тѣ Хри-
стовы за наше то спасеніе, или не сѧ доволны.
Ако сѧ доволны, то сѧ суетны человѣческы-
тѣ дѣла, които изыскваме за спасеніе то. Ако
ли речемъ, че сѧ недоволны, голѣмъ хулѣ на
Спасителя нашего ще изречемъ. Едно прочее
отъ двѣ тѣ требва да пріемемъ: или дѣла та и
заслугы тѣ Христовы, а дѣла та человѣческы да
отхвьрлимъ: Или като пріемемъ тѣхъ, страда-
ніе то Христово за насъ да уничтожимъ.

Отговаряме: И двѣ тѣ тія не сѧ едно на
друго противны, сиречь, нито удовлетвореніе то
Христово изгонва наши тѣ добры дѣла, нито
наши тѣ добры дѣла уничтожяватъ удовлетво-
реніе то Христово; защо то тѣ отъ него проис-
ходять, и всичкѣ тѣ си силѣ, всичкѣ тѣ свої
пожвалѣ дѣла та наши имать отъ Христа. Той
е лоза, а ный лозини (прѣчкы). За това какъ-
то лозина та не може да роди плодъ, ако не
бѫде на лозѣ тѣ: така и ный безъ Христа ни-
што не можемъ да врьшимъ. И кой ще рѣче,